

[Lawaetz]

forsøg på at stoppe debatten om eksklusivaf-taler, men det har ikke meget med det at gøre. Det er sådan set ret snedigt fundet på af arbejdsministeren, så vi kan godt holde op med at diskutere det.

Men de 3 ændringsforslag er såmænd meget fornuftige. Vi kan vel ikke vente, at hr. Hans Jørgen Jensen går ind for dem, men det kunne han sådan set godt gøre, for vi har måske fået de små sko på, når vi går imod dem. De betyder ikke alverden, for man skal lægge mærke til, at frivilligheden er der fortsat, hr. Hans Jørgen Jensen, og så længe er der jo ikke sket noget som helst.

Når vi tager kristeligt folkepartis ændringsforslag, er det i og for sig dér, det en gang imellem rammer ondt. Vi kender nogle tilfælde, og dér synes jeg nok – og man behøver ikke at belære mig om organisationsforhold – at man en gang imellem har været ond, når man, fordi der er 2–3, der er tilknyttet Kristelig Fagforening, absolut skal gøre en stor sag ud af det, så også som organisationsmand kan jeg godt støtte det ændringsforslag.

Der kommer en lunken lov igennem, som ikke har nogen videre betydning, og den har meget lidt med eksklusivaf-taler at gøre. Lad os dog så stemme for disse 3 ændringsforslag og få fred om sagen indtil videre. Der kommer nok en eller anden skrap lov ved lejlighed igen.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er ofte enig med hr. Lawaetz i bedømmelsen af, hvad der er vigtigt, og hvad der er uvigtigt, men jeg er nødt til at sige, at han skal ikke stemme for ændringsforslag nr. 1 uden at vide, at det er et ændringsforslag, der griber stærkt ind i aftalefriheden på arbejdsmarkedet. Det er nemlig simpelt hen ensbetydende med, at det bliver umuligt at indgå eksklusivaf-taler på det danske arbejdsmarked, og det er selvfølgelig også derfor, at de partier, som er tilhængere af dette brud på aftalefriheden på arbejdsmarkedet, har stillet dette ændringsforslag.

Derimod er ændringsforslaget fra kristeligt folkeparti meget ejendommeligt, fordi det er uoverskueligt i sine retsvirkninger og er et brud med det grundlæggende princip, der findes i den danske arbejdsret, nemlig at gennemførelsen af lovlige krav kan under-

støttes af lovlige sanktioner, og at det alene er op til arbejdsretten at vurdere lovligheden af de sanktioner, man tager i anvendelse.

Så kommer vi til ændringsforslag nr. 2, og det er jo et interessant ændringsforslag. Det går ud på, at i disse sager, hvor en eller anden ikke står i fagforening og derfor bliver afskediget, skal arbejdsgiveren i tilfælde af, at domstolen kommer til den konklusion, at der er sket afskedigelse i strid med denne lov, hvis den vedtages, kunne idømmes en bod på 78 uger – 78 uger. Jeg erindrer om, at reglen om fastsættelse af godtgørelse på arbejdsmarkedet normalt har fulgt den aftale, der findes i form af hovedaftale mellem arbejdsmarkedets parter. I øjeblikket er strafferammen ved uretmæssig afskedigelse, der kan pådømmes efter hovedaftalen, fastsat til 39 uger, og derfor var det selvfølgelig også 39 uger, der var indeholdt i regeringens lovforslag. Nu går det radikale venstres og de øvrige borgerlige partiers ændringsforslag ud på at sætte denne strafferamme op til 78 uger.

Der er to mulige forklaringer på dette skridt. Den ene forklaring, som jeg vil kalde den venlige forklaring, går ud på, at det radikale venstre, fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og det konservative folkeparti er af den opfattelse, at arbejdsgiverne idømmes alt for blide straffe her i landet, når de afskediger folk uberettiget, og at man derfor sammen med andre partier i folketinget – og vi skulle nok kunne samle et flertal – er indstillet på at skærpe sanktionen langt ud over, hvad der er indeholdt i hovedaftalen på arbejdsmarkedet, og det vil sige, at funktionærloven må laves om, at ligebehandlingsloven må laves om, og at de øvrige beskyttelseslove må laves om, sådan at der på disse områder fastsættes en strafferamme på op til 78 uger. Det er den ene forklaring, og den håber jeg selvfølgelig er den rigtige. Jeg kan i hvert fald forsikre de borgerlige partier om, at hvis dette ændringsforslag vedtages, vil regeringen tage initiativ til at harmonisere lovgivningen sådan, at vi kan beskytte folk bedre mod uberettiget afskedigelse på det danske arbejdsmarked.

Så er der en anden forklaring, som jeg selvfølgelig ikke håber er sand, men når jeg ser på nogle af forslagsstillerne, kunne man godt frygte, at det var den sande forklaring på dette ændringsforslag. Den går ud på, at